

dem ved 3dje Behandling, fordi det virkelig er en Ubillighed over for det paagældende Seminarium at nægte disse Beløb, faaledes som jeg skal kunne oplyse ved Aktstykker, som senere ere komne mig i Hænde. Det forholdes sig faaledes med det lille Beløb af 100 Kr., hvormed Summen foreslaas nedfat, at den Grund til at nægte det ikke passer, som er anført i Udvalgets Betænkning, nemlig at det synes at være en Begunstigelse for dette Seminarium. Sagen er nemlig, som det er oplyst senere, og som det ogsaa vil blive oplyst for Udvalget, at de andre Seminarier have allerede det fuldgyldige Undervisningsmateriel, til hvis Anstæffelse Sællinge Seminarium nu begærer denne lille Sum, faaledes at Sællinge Seminarium i Virkeligheden ved ikke at faa det er ringere stillet end de andre, og paa samme Maade forholdes det sig med det Tilskud til en Bogeskole, der ønskes, og som foreslaas nedfat med 1,000 Kr. Sagen er, at ved de andre Seminarier er der disse Dvælses- og Mønsterstoler organiserede paa en mere tilfredsstillende Maade end ved Sællinge Seminarium, og jo mere der nu og med Føje lægges Vægt paa i den senere Tid, at Uddannelsen af Lærere paa Seminarierne skal fortrinnsvis eller i fortrinlig Grad være rettet paa den praktiske Uddannelse — jo mere dette er Tilfældet, desto nødvendiggere bliver det, at der ved Seminarierne er saadanne Dvælses- og Mønsterstoler. Der er nu ganske vist ogsaa en saadan ved Sællinge, som tilslades anvendt, men den er ikke udrustet med saa mange Lærere, som den skulde have, den har kun 2 Lærere og er en Skole med over 100 Børn, saa at der ikke har været hverken den eller de Kræfter nok, som maatte udkræves for at vejlede de unge Mennesker i den praktiske Uddannelse, naar ikke Skolen skal forsynes som en Skole for Børn. Djemedet vil derimod kunne naas, naar der ansættes en tredje Lærer eller Lærerinde, hvad det nu bliver, ved denne Bogeskole, faaledes at den Mand, hvis Vejledning for Seminarieeleverne i praktisk Uddannelse man fortrinnsvis maatte gøre Regning paa, nemlig Førstelæreren, maatte kunne faa saa megen Tid til sin Raadighed, at han kunde anvende nogen betydelig Kraft derpaa. Det er dette, som mangler endnu ved Sællinge Seminarium, men som de andre Seminarier have faaet udviklet paa en fyldestgørende Maade, der er Anledningen til Forslaget, og som jeg derfor indstændig — i Henhold til de yderligere Oplysninger, som ere blevne Udvalget tilskillede — vil haabe kunne blive bevilgede senere. — Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Vædringsforslaget under Nr.

64, som er et gammelt Disfenspunkt mellem Udvalget og Ministeriet. — Ved Vædringsforslagene under Nr. 65 og 66 foreslaas der Medsættelser i de Understøttelser, som i Anledning af Døvstummeinstituttets Overgang til Staten ere blevne foreslaaede til Professorinde Kæller og Direktør E. Kæller, der ere blevne foreslaaede nedsatte fra, hvad Ministeren har foreslaaet. Ministeriets Forslag var jo baseret paa den i sin Tid nedsatte Kommissions Forslag. Nu foreslaar man det ret betydelig nedfat, jeg tror mere betydelig nedfat, end den ærede Ordfører egentlig mente. Jeg tror nok, at Resultatet vil blive, at for Fru Kæller — i alt Fald er dette Udvalgets egen Udtalelse i dets Betænkning — bliver det Beløb, der aarlig faas, derefter 3,000 Kr. og for Direktør Kæller 2,000 Kr., medens der tidligere var tilfattet henholdsvis 4,000 Kr. og 5,000 Kr. Men jeg kan i ørigt ikke sige videre, end at naar Udvalget mener, at dette er fyldestgørende, og at Billighed ikke kræver mere, kan jeg ikke modsætte mig det og vil slaa mig til No derved. — Tilgæledes mener jeg at maatte slaa mig til No ved den Medsættelse af Forsøgelsen til Kontoen til Fremme af blindes Selvhjælp, som er foreslaaet. Der gives dog i alt Fald Midler til en Forsøgelse af den betydelige Virksomhed, som udfoldes af den paagældende Forening, den bliver dog altsaa støttet noget mere end tidligere, og saa maas det blive Fremtidens Sag, om der kan anføres tilstrækkelige Grunde, som vilde kunne vinde Tingets Bifald til senere yderligere at forsøge denne Støtte. — Hvad dernæst angaar Forslaget under Nr. 69: Tilskuddet til Udvalget for Folkeoplysningens Fremme, da er man ogsaa her kommet ind paa en Forhøjelse af Beløbet, om end ikke Forhøjelsen er saa stor, som Ministeriet havde foreslaaet. Jeg tror nok, at det paagældende Udvalg, der, som man vil erindre, indtil Docent Fjords Død lededes af ham, har gjort Regning paa, at det ikke kunde undvære saa stort et Beløb, som Ministeriet havde foreslaaet, til sin af alle anerkendte nyttige Virksomheds Fremme. I alt Fald er for indværende Finansaar paa Tilfølgelsesbevillingslovsforslaget Forhøjelsen foreslaaet — den er allerede anvendt — til 5000 Kr., og jeg tror, jeg tør sige, stønt det ikke er mig personlig bekendt, at det var Forsudsætningen fra alle Sider, at dette kunde anvendes — og ved de Forhandlinger, som fandt Sted med Udvalget i forrige Finansaar, var man egentlig ikke imod Tanken — er det ganske vist muligt, at naar vi kunne faa det for dette Aar, saa kunne vi lade os nøje med et mindre Beløb